

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

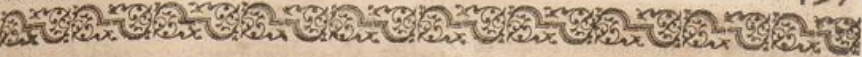
Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput Primum. Quomodo post obitum Constantini Magni, Eusebius ac
Theognius Nicaenam fidem denuo conturbarunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

EJUSDEM

ΕΡΜΕΙΟΥ

HERMIÆ

ΣΩΖΟΜΕΝΟΥ

SOZOMENI

ΣΑΛΑΜΙΝΙΟΥ

SALAMINII

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ECCLESIASTICÆ HISTORIÆ

ΤΟΜΟΣ Γ.

LIBER III.

Κεφ. α.

CAPUT PRIMUM.

Ὡς δὲ θάνατον τῷ μεγάλῳ κωνσταντίνῳ, πόλιν οἱ περὶ
ἰουστινίου καὶ θεογνίου Νικαίαν ἀπὸ πάλιν
ἐτάραξαν.

Quomodo post obitum Constantini Magni, Eu-
sebius ac Theognius Nicenam fidem denuo
conturbaverunt.

Π Ἀλλ' ἰδοὺ τὴν κωνσταντίνου
βασιλείαν συμβάλλουσα ταῖς ἐκ-
κλησίαις, ὡς ἔργε τελειώθη-
σαί τε, ἡ αὐτὴ πάλιν εἰς ζήτη-
σιν ἤγετο τῆς ἐνικαίᾳ σωελ-
θῶν τὸ δόγμα· τῆτο γὰρ εἰ καὶ μὴ πάντες
ἀπέδοχοντο, κωνσταντίνου ἐπιπέσει τῶ βίῳ,
ὡς δὲ ἀειφανῶς ἐκβαλεῖν ἐβόλησεν· ὡς δὲ
ἐτελεύτησε, πολλοὶ ταύτης τῆς δόξης ἀπέ-
στησαν· ἔτοι δ' ἦσαν, οἱ καὶ πρὶν ἐπιπέσει
ταύτης ὑποπίοι· πάντων δὲ μάλιστα
πλείους ἐποιεῖτο σπαρτῶν τῶν δόξων
καὶ τῶν ἀσέβει καὶ θεογνίου· οἱ ἐκ βιτυ-
νας· ὧν δὲ τῆτο καλοῦσθαι ῥαδίως, εἰ
τῶν ἐκ τῆς ὑπερβολῆς καὶ ἁδοῦν ἀθανασίῳ
ἀσέβει, ὁμοδόξῳ ἢ ἀυλοῖς· ὡς κατ' αἰγυπτιῶν
ἐκκλησίας ἀσέβει καὶ οἱ μὴν τὰ δ' ἐπεισό-
ν· ὑπερβολὴν ἐχούσας τὸν πρὸς ἑσῶτερον, ὡς
ἀπὸ ἐπὶ κωνσταντίνου ἐγγέτο τῆς δόξης ἀνα-
κλῆσεως· ἐτύχανε γὰρ κωνσταντίνῳ τῶ βα-
σιλεὶ κεχαρισμένῳ, καὶ ὅτι τῶ πατρῴῳ
αὐτῶ διαθηκῆν ἀπέσωσεν· αἰὰ τε πρὸς παρ-
ρησίαν λαῶν, μέχρι τῆς βασιλείας γαμε-
τῆς, ἢ τῆς ἐν δυνάμει θαλαμηπόλων δυνά-
μων, συνήθη ἐγγέτο· ἀσέβει καὶ ὅτε τῶ
βασιλικῆς οἰκίας ἀσέβει· ὡς ἐπ' αὐτῆς τῆς
δόξης δόξων γρόμενος, ὁμόφρονος ἐαυτῶ τὴν
βασιλείαν καὶ πολλὰς τῶν ἐπὶ τῆ βασιλείαν

Hæc sunt quæ regnante
Constantino Ecclesiis
contigerunt. Post obi-
tum autem illius, Do-
ctrina fidei à Nicænis
Patribus promulgata,
rursus in disceptationem vocari cæpit.
Eti enim non omnes eam Doctrinam
approbarent, Constantino tamen super-
fite nemo eam aperte rejicere est ausus.
Eo demum mortuo, multi ab ea fide re-
cesserunt: ii scilicet qui jam antea de
ejus proditione suspecti habebantur.
Omnium vero maxime Eusebius ac
Theognius, Episcopi Provinciæ Bithy-
niæ, operam navarunt, ut Arii opinio
prævaleret. Istud vero se facile confe-
cuturos sperabant, si Athanasio quidem
reditum ab exilio præcluderent; alteri
vero, opinionis ipsorum fautori, Eccle-
sias Ægypti regendas committerent. Et
hi quidem ista moliebantur, admini-
strum nacti Presbyterum illum, qui re-
gnante Constantino auctor fuerat ut
Arius ab exilio revocaretur. Hic enim
Imperatori quoque Constantio erat
charissimus, eo quod patris testamen-
tum ipsi fideliter tradiderat. Cum-
que tanquam fidus, auctoritatem ac li-
centiam adeptus esset, ad ipsius Augustæ
& potentissimorum inter cubicularios
Eunuchorum familiaritatem pervene-
rat. Per id temporis Præpositus domus
regiæ erat Eusebius: qui cum Arianæ
opinionis addictus esset, & Augustam &
complures ex Imperatoris palatio in
R r r

eandem sententiam pertraxit. Hinc A rursus crebræ de fide disputationes & privatim & publice: simulque contumelia & simultates ortæ. Denique Theognio & focis res prorsus ex animi sententia processit.

καλεσησάλο ἐν τῷ δέντε πάλιν ἀεὶ τὸ δόγμα ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ συγκαταλέξαι ἐγγύοισι, σὺν ταύταις τε καὶ ὑβρεῖς, καὶ ἀπέχθειαι καὶ τὸ πρῶτον τοῖς ἀμφὶ θεύματα καὶ γνώμην ἀεὶ συχῶρα.

CAPUT II.

Dereditu Magni Athanasii ex Galliis, deque Epistola Constantini Caesaris, filii Constantini Magni. Item de insidiis quas Ariani denustruxerunt Athanasio, & de Acacio Casarea Episcopo. Præterea de bello inter Constantem & Constantinum.

Κεφ. β'.

Περὶ τῆς ἐκ γάμου καθ' ἃς τὸ μὲν ἀπὸ ἀθανασίου καὶ τῆς ἐπιστολῆς καὶ τῆς ἀπὸ καίσαρος, τὸ ἕτερον τὸ μὲν ἀπὸ καίσαρος, καὶ τῆς κατὰ τὸ ἀθανασίου ἀνδρὶς ἐπιβλητῆς ἀποκρίσεως καὶ περὶ ἀκακίᾳ τῶν βιβλίου καὶ περὶ τῶν πάλιν κωνσταντῶ καὶ κωνσταντίνου.

Edem tempore Athanasius ex Galliis Alexandriam reversus est. Et Constantinus quidem dum adhuc in vivis esset, revocare eum decreverat. Quin etiam testamento suo id mandasse fertur. Sed cum fato præveniente sublatu fuisset, filius ejusdem cum ipso nominis, qui Galliis Occidentalibus imperabat, redeundi licentiam Athanasio concessit, scriptis ad Alexandrinis literis. Quas ex Latino sermone in Græcum translatas cum repererim, eas hoc loco apponendas esse duxi. Sunt autem hujusmodi :

ΕΝ τῷ δέντῳ καὶ ἀθανασίῳ, ἐκ τῆς προδύσει γαλατίας ἐπανήλθει εἰς ἀλεξάνδρειαν τῆτον καὶ κωνσταντίνῳ ἀεὶ μὲν μὲν λέει ἀποσησῆλο λέγειαι καὶ ἐν ταῖς ἀποδιαθήκαις ἐδεῖσθαι τῶτον ἐπεὶ δὲ φθάραι ἐτελῶν τῆσεν, ὁ ὁμῶν μὲν ἀνὴρ παῖς, ἐκ τῶν τῶν πρὸς ἐσῶσαν γαλατῶν ἦσαν, ἐστὶν ἕν αὐτῷ τῷ κατόδον, γεμῶμα ἰαθῆ πρὸς τὸν ἀλεξανδρείων λαόν ταῦτα ἡ ἐρωμαίων μετὰ ἐληθῆ ἰα φωνῆς διεῖον, καὶ ἕρον παρέθηκα ἔχθρῳ ἡ δὲ κωνσταντίνῳ καίσαρ, λαῶν τὸ καθολικῆς ἐκκλησίας ἀλεξανδρείας πόλεως.

Constantinus Cesar populo Ecclesie Catholicae Alexandrinorum.

Nec sanctissimæ mentis vestræ notitiam arbitror præterire, Athanasium venerandæ legis interpretem, idcirco ad tempus esse missum in Gallias, ne quoniam cunctorum ejus hostium feritas sacratissimo illius capiti extremum periculum minabatur, ipse per nefariam improborum hominum perversitatem mala insanabilia sustineret. Quamobrem ut hanc feritatem evitaret, ereptus est faucibus eorum qui ipsius capiti imminabant : jussusque in mea ditione degere, ita ut in ea urbe quam incolere ipsi præceptum fuerat, omnibus necessariis abundaret : tamen ejus eximia virtus divino freta præsidio, etiam asperioris fortunæ ærumnas parvi pendat. Proinde et si Dominus ac parens nostræ divæ memoriæ Constantinus Augustus, eundem Episcopum in pristinum locum restituere ac vestræ sanctissimæ pietati reddere decreverat : quoniam tamen humana sorte præreptus, priusquam

Οὐδ' ἐν τῇ τῆς ὑμῶν ἐξουσίας ἐνοίας ἀποπεφουχῆται γνώσει ἡμῶν, διαίτητο ἀθανασίον τὸν τὸ πρὸς κωνσταντίνῳ νόμος ὑποφῆτην πρὸς κωνσταντίνῳ γαλατίας ἀπεσάλαται, ἐπὶ δὲ τῆς τῶν αἰμοδόρων αὐτῶ καὶ πολέμῳ ἐχθρῶν εἰς κίνδυνον τῆς ἐξουσίας ἀνὴρ κεφαλῆς ἐπιβλήσῃ μὴ ἀεὶ δια τῶν φαντῶν διασῶσαι ἀνήκεσα ἡ ἡσῆ πρὸς τὸ διαπαῖσαι ταύτην, ἀφῆρεθῆ τῶν φαντῶν ἰσὺν ἐπιβλήσῃων ἀνὴρ ἀνδρῶν, καὶ ὑπ' ἐμοὶ διαγῆ καὶ ἐστὶν ἔτως, ὡς ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ἐκ τῆς δὲ τῆς τοῖς ἀναγκαίους ἐμπλεονάζειν εἰ καὶ ταῦτα σα ἀνὴρ ἡ ἀσὶ δὲ μὲν ἀρεθῆ, ταῖς θείαις παρὰ θύα βοηθείαις, καὶ τῆς τεραχίλλεας ἀρεθῆ, θεοῦ τοι γὰρ ἐν εἰ καὶ μάλιστα πρὸς πρὸς φιλεσάτην ὑμῶν θεοσεβείαν ὁ δὲ σπῆ ἡμῶν, ὅτ' μακαρίας μνήμης κωνσταντίνῳ σεβαστῶς, ὁ ἐμὸς πατὴρ, τὸν αὐτὸν ἐπιστάτην τῷ ἰδίῳ ὅπως ἀσάχῃ πρὸς ἡμῶν, ὁ μὲν τῶν δὲ ἀνθεωπῆ καὶ κληρῶν προληφθεῖς, πρὸς τὴν διχλίω πληρῶσαι ἀνεπαύσατο, ἀλλ' ἂν